

РЕШЕНИЕ

№ 4781

гр. София, 02.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11066** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 АПК, във връзка с чл.124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на В. В. М. срещу Заповед № 1123/11.09.2019г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело“, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. В. М. твърди, че не е извършила вмененото ѝ нарушение, а изложеното в заповедта не отговаря на обективната истина и на установените в хода на дисциплинарното производство факти. Оспорва твърдението за настъпили вредни последици за гражданите, изразяващи се в заплатена сума от 324,60 лв., като посочва, че лицето, което е заплатило сумата не е член на семейство и не живее на един и същ постоянен или настоящ адрес с титуляра на резервацията, следователно сумата е била дължима. Твърди, че заповедта е издадена в нарушение на чл.93, ал.1 и ал.2 от ЗДСл. Посочва, че до момента няма налагани наказания, а получаваните атестации са с оценки „Изпълнението надвишава изискванията“ и „Изключително изпълнение“. На 14.03.2019 г. получила имейл със заповед на ДАЕУ за осигуряване на достъп до справки и регистри, но не и за отказ за достъп. На проведеното на 14.08.2019 г. изслушване категорично заявила, че месец май не ѝ е възлагана задача служителите от отдела да се свържат с титулярите на

картите, тъй като в периода 27.05 – 29.05.2019 г. на проведена работна среща на ръководството, нито тя, нито началниците на отделите и управителите на хотели били информирани за отказ от МРРБ за достъп до справката за настоящ адрес. Началника на АОКА уведомил главния директор за отказа на по – късен етап, след което били провеждани многократни разговори с цел вземане на решение за предприемане на действия. В съдебно заседание доводите се поддържат от адв. Г.. Претендира разноски по списък. Допълнителни съображения излага в писмена защита.

Ответникът, изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело“, в писмено становище и в хода на устните състезания оспорва жалбата. В писмени бележки излага подробни съображения за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на заповедта. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че В. В. М. към момента на издаване на оспорената заповед е работила при ответника по служебно правоотношение като началник отдел „Почивно дело в страната и чужбина“ /ПДСЧ/ към Главна дирекция „Военно – почивно дело и военни клубове“ /ГДВПДВК/ в Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело“ /ИАВКВПД/.

Със Заповед № ДАЕУ -142 от 06.03.2018 г. на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“ /ДАЕУ/ е осигурен достъп на ИАВКВПД до данни от следните регистри и справки; Регистър на задължените лица; Търговски регистър; Регистър БУЛСТАТ; Регистър на наказателните постановления; НБД „Население“ – данни за семейно положение; Регистър на пенсионерите.

С електронно съобщение от 17.07.2018 г. цитираната заповед е препратена от М. Е. – началник отдел АОКА при дирекция „Административно – правно обслужване и човешки ресурси“ до служители в ИАВКВПД, включително до жалбоподателката.

С писмо рег. № 10498/ 18.07.2018 г. от В. М. – началник отдел ПДСЧ до зам. изпълнителния директор на ИАВКВПД, във връзка с писмо изх. № 10295/ 16.07.2018 г., е посочено, че в случай че бъде осигурен достъп до предлаганите справки и регистри в Р., касаещи дейността на отдела, би следвало да се сформира работна група с цел преценка на необходимостта от промени в Наредба № Н-9/ 18.03.2011 г. за военно – почивно дело, касаещи изискването за представяне на съответните документи от страна на клиентите.

С писмо рег. № 10560/ 19.07.2018 г. от В. М. – началник отдел ПДСЧ до зам. изпълнителния директор на ИАВКВПД са посочени справките и регистрите, касаещи дейността на отдел ПДСЧ, за които би следвало да се изиска допълнителен достъп, както следва: Регистър на всички действащи и прекъснали студенти и докторанти; НБД „Население“ – данни за семейно положение и родственоост; Класификатор на настоящите и постоянните адреси; Регистър на съставените актове за гражданско състояние; Национален туристически регистър; Търговски регистър.

С писмо изх. № 12755/ 03.09.2018 г. от ИА ВКВПД е поискан достъп до данни от регистри, справки и полета от средата за междурегистров обмен от регистъра на населението – НБД „Население“. С оглед спецификата на личните данни и особената закрила, която законодателството урежда по отношение на тях и критериите за предоставяне на достъп в ЗГР и ЗЗЛД, главна дирекция ГРАО не е намерила категорични основания за предоставяне на данни по посочени правни основания в

заявлението на ИА ВКВПД за включване към средата за междурегистров обмен, с оглед на което е отказан достъп.

Със Заповед № ДАЕУ-1373/ 31.01.2019 г. на председателя на ДАЕУ е наредено да се осигури на ИАВКВПД реален достъп до данни от следните регистри и справки: Търговски регистър; Имотен регистър; Регистър Български документи за самоличност; Регистър на средните училища и детските градини; Регистър на всички действащи и прекъснали студенти и докторанти; Регистър на разрешенията за извършване на дейност с нестопанска цел от чужденци в РБ; Централен регистър на особените залози; Регистър на производствата по несъстоятелност; Национален туристически регистър; Национална класификация на професиите и длъжностите; Регистър на уведомленията за трудовите договори и уведомления за промяна на работодател. С електронно съобщение от 14.03.2019 г. копие от горепосочената заповед е изпратено до жалбоподателката от М. Е. – началник отдел АОКА.

Със Заповед № Р-53 от 13.02.2018 г. е сформирана работна група за изменение и допълнение на Наредба № Н-9 от 18 март 2011 г. за военно – почивното дело. В. М. не е била част от работната група.

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на Наредба № Н-9 от 18.03. 2011 г. (изм. - ДВ, бр. 15 от 2015 г., в сила от 24.02.2015 г.) "Членове на семейство" са съпрузите и децата, ако не са встъпили в брак. Със статут на членове на семейство по смисъла на тази наредба се ползват и лицата, живеещи при условията на съвместно съжителство с военнослужещия или цивилния служител, ако имат еднакъв постоянен или настоящ адрес, което се удостоверява с личните им карти или с удостоверение за настоящ адрес, а при ползване на почивките по чл. 2, т. 6 - с декларация от съответния военнослужещ. Съгласно § 1, т. 1 от ДР на Наредба № Н-9 от 18.03. 2011 г. (изм. - ДВ, бр. 38 от 2019 г., в сила от 10.05.2019 г.) "Членове на семейство" са съпруг, съпруга и деца, ако не са встъпили в брак. За членове на семейство се считат и лицата, живеещи във фактическо съпругеско съжителство с военнослужещия или цивилния служител, ако имат еднакъв постоянен или настоящ адрес, което се удостоверява с лична карта или съответно с удостоверение за настоящ адрес. Справката за настоящ адрес се извършва по служебен път от агенцията.

Видно от цитираната разпоредба до 10.05.2019 г. съвместното съжителство с военнослужещ или цивилен служител се е удостоверявало с лична карта или удостоверение за настоящ адрес, а при ползване на почивките по чл. 2, т. 6 - с декларация от съответния военнослужещ. С изменението от 10.05.2019 г. е предвидено справка за настоящ адрес на лицата, живеещи във фактическо съпругеско съжителство с военнослужещ или цивилен служител да се извършва по служебен път от агенцията, но с оглед отказа от МРРБ за включване на ИАВКВПД към средата за междурегистров обмен извършването на такава справка по служебен път не е било възможно.

На 11.07.2019 г. в хотел „С.“ – Б. били настанени лица по резервация № [ЕГН], закупили карта за почивка за летен отдих. Придружаващото титуляра на картата лице не представило на администратора на хотела удостоверение за настоящ адрес, с което да докаже статута „член на семейство“, което наложило доплащане на сумата от 324,60 лв.

С електронно съобщение от 17:31 часа на същата датата М. Е. – началник отдел АОКА изпратила до жалбоподателката копие от писмото на МРРБ, с което се отказва включване на ИАВКВПД към средата за междурегистров обмен.

Съставен е доклад изх. № 9765/ 15.7.2019 г. от началник отдел АОКА до изпълнителния директор на ИАВКВПД относно отказания от МРРБ достъп. С резолюция на доклада от 15.07.2019 г. е изискано от В. М. да представи доклад относно взетите мерки за уведомяване на притежателите на карти за почивка, съгласно получения имейл от началник отдел АОКА

В доклад изх. № 9845/ 16.07.2019 г. В. М. посочва, че във връзка с отказания достъп са обсъждани предложения и възможни решения с главния директор на ГД ВПДВК и със служителите от дирекция АПОЧР и е създадена необходимата организация титулярите на картите да бъдат уведомени за необходимостта да представят удостоверение за настоящ адрес. С резолюция от 16.07.2019 г. повторно е изискано от В. М. да представи доклад с конкретни дати за взетите мерки.

В. М. посочва в доклад изх. № 9895/7.07.2019 г. до изпълнителния директор на ИА ВКВПД, че от 15.07.2019 г. служителите от отдел ПДСЧ уведомяват по телефона всички титуляри на карти/ резервации за предстоящи периоди, в частност лица, живеещи във фактическо съпружеско съжителство с военнослужещи или цивилни служители, за необходимостта от предоставяне на удостоверения за настоящ адрес.

С писмо изх. № 9925 от 17.07.2019 г. на изпълнителния директор на ИАВКВПД, на основание чл.93, ал.1 от ЗДСл е изискано от В. М. да представи писмени обяснения по конкретно посочени в писмото въпроси в срок до 16:00 часа на 19.07.2019 г. Обяснение от В. М. е прието с вх. № 8209 от 19.07.2019 г.

С електронно съобщение от 02.08.2019 г. Г. А. – главен директор на ГД ВПДВК е изисквала от В. М. да представи доклад във връзка с устно разпореждане от главния директор на ГД ВПДВК за извършване на проверки на предоставените документи във военно – почивните бази и хотели на всички настанявани лица, живеещи във фактическо съпружеско съжителство с военнослужещ или цивилен служител, настанени след 10.05.2019 г.

В доклад вх. № 8721 от 02.08.2019 г. В. М. посочва, че в изпълнение на устно разпореждане на главния директор на ГД ВПДВК е изготвен проект на текст, който да се изпрати на териториалните отдели и управителите на хотели и почивни станции. Изготвеният проект е предоставен на главния директор на ГД ВПДВК на 17.07.2019 г. и след нанесени корекции на 18.07.2019 г. е предоставен на служителите от отдел ПДСЧ за изпращане на началниците на териториални отдели и управителите на хотели и почивни станции. Към доклада са приложени електронни съобщения адресирани до В. М., получени в периода 22.07.2019 г.-30.07.2019 г., с които е постъпила изискваната информация.

На основание чл.93, ал.1 от ЗДСл с писмо изх. № 11085/13.08.2019 г. В. М. е поканена да се яви на 14.08.2019 г. в 15:00 часа, за да бъде изслушана във връзка с дадените обяснения.

В. М. е изслушана от изпълнителния директор на ИА ВКВПД а 14.08.2019 г., за което е съставен протокол изх. № 11200/ 14.08.2019 г.

С докладна записка изх. № 12372 от 10.09.2019 г. Г. А. – главен директор на ГД ВПДВК е изразила несъгласие с дадените от жалбоподателката обяснения и посочва, че в края на месец май е издала устна заповед на В. М. ползвателите на карти за почивки, които съгласно Наредба № Н-9 от 18.03. 2011 г. следва да доказват еднакъв настоящ адрес да бъдат уведомени при настаняването си във военно – почивните домове и хотели да представят такъв документ, но така поставената устна задача не била изпълнена. Предложено е заради допуснатото нарушаване изпълнението на

задълженията по т.5.1, т.5.2 и т.7.2 на В. М. да се наложи дисциплинарно наказание забележка.

На 11.09.2019г. ответникът по настоящото оспорване е издал обжалваната заповед. В нея е приел, че за времето от 10.05.2019 г. до 11.07.2019 г. в [населено място], след като е уведомена /с електронно писмо от 14.03.2019 г. от началника на отдел АОКА/ за липсата на предоставен достъп до регистъра на Национална база данни „Население“ за постоянен и настоящ адрес, в качеството си на началник отдел „Почивно дело в страната и чужбина“, не е разпоредила на служителите в отдела да предприемат действия по уведомяване на заинтересованите лица да предоставят удостоверения за настоящ адрес в местата за настаняване, с оглед доказване на статута „член на семейството“ по смисъла на § 1, т.1 от Наредбата, което довело до заплащане на по – висока цена с 324,60 лв. при настаняване на едно от лицата по резервация № [ЕГН] в хотел С.. АО е приел, че с това деяние В. М. е нарушила служебните задължения, вменени с т.5.1, т.5.2 и т.7.2 от длъжностната характеристика на началник отдел ПДСЧ, утвърдена на 17.06.2016 г. и връчена ѝ на 02.07.2019 г. АО е приел, че деянието е виновно, при форма на вината „небрежност“, и на основание чл.90, ал.1, т.1 от ЗДСл вр. чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл е наложил на М. дисциплинарно наказание „забележка“.

Заповедта е връчена на жалбоподателката срещу подпис на 11.09.2019г., като върху заповедта М. е отбелязала, че доклад изх. № 12372/ 10.09.2019 г. не ѝ е предоставен и не е запозната с него, а цитираният случай в хотел „С.“ касае почиващи, които не живеят на един постоянен или настоящ адрес.

Жалбата срещу заповедта е подадена на 24.09.2019г.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна – дисциплинарното наказаното лице, имащо право и интерес от оспорването ѝ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед, на основанията посочени в чл.146 от АПК, съдът намира, че същата е издадена от компетентен орган – изпълнителния директор на ИА ВКВПД, орган по назначаването по смисъла на чл.92, ал.1 от ЗДСл. Съгласно тази разпоредба дисциплинарните наказания се налагат от органа по назначаването, с изключение на случаите по чл.6, ал. 2 и 3, каквото изключение в случая не е налице. Спазено е изискването на чл.97, ал.1 от ЗДСл, като заповедта е издадена в писмена форма и съдържа изискуемите от същата разпоредба реквизити. Спазен е и двумесечният преклузивен срок по чл.94, ал.1 от ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание, както и едногодишният срок от датата на извършване на нарушението. При издаването на оспорената заповед е изпълнено изискването на чл.93, ал.1 от ЗДСл за изслушване на държавния служител от дисциплинарно наказващия орган, обективизирано в протокол изх. № 11200 от 14.08.2019г., както и за представяне на писмени обяснения.

Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 ЗДСл постановява, че държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения, се наказва с предвидените в този закон наказания. Съгласно ал.2 дисциплинарни нарушения са: неизпълнение на служебните задължения; забава изпълнението на служебните задължения; неспазване

кръга на служебните правомощия; нарушение на задълженията спрямо гражданите по чл. 20; неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

В оспорената заповед е прието, че В. М. е нарушила служебните си задължения, вменени с длъжностната характеристика на началник отдел ПДСЧ, а именно: т.5.1 Планира, организира, ръководи и контролира дейностите, осъществявани от отдела; т.5.2 Ръководи и контролира организирането на отдиха и възстановяването на военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната; т.7.2 Отговаря за планирането, управлението и контролирането на ресурсите в подчиненото му административно звено и за точното спазване на административните процедури.

С оглед описаната в заповедта фактическа обстановка и събраните по делото доказателства съдът приема, че в случая не е доказано да е налице неизпълнение на служебните задължения по т.5.1, т.5.2 и т.7.2 от длъжностната характеристика на началник отдел ПДСЧ.

В заповедта е посочено, че в края на месец май главният директор на ГД ВПДВК устно разпоредила на В. М. да организира телефонно позвъняване на всички заинтересовани лица, с цел уведомяването им да предоставят справка за настоящ адрес в местата за настаняване, което към 11.07.2019 г. не било изпълнено. Освен докладна записка изх. № 12372 от 10.09.2019 г. от Г. А. – главен директор на ГД ВПДВК, в която се твърди, че устно разпореждане е дадено в края на месец май и не е изпълнено, и на която се е позовал ответникът в издадената заповед, по преписката не са налице доказателства подобна устна заповед с конкретно съдържание и конкретен срок за изпълнение да е адресирана до жалбоподателката в края на месец май. Видно от представената електронна кореспонденция с електронно писмо от 18.07.2019 г., отправено от В. М., началниците на териториални отдели и управителите на хотели и почивни станции са уведомени, че следва да извършат проверки на представените в поверените им обекти документи от всички лица, живеещи във фактическо съпружеско съжителство с военнослужещи или цивилни служители, настанени след 10.05.2019 г. В писмото е посочено, че същите задължително трябва да са предоставили при настаняване удостоверение за настоящ адрес на хартиен носител. Посоченото електронно писмо е изпратено на 18.07.2019 г. в изпълнение на устно разпореждане на главния директор на ГД ВПДВК, т. е. такова разпореждане е дадено, но предвид липсата на каквито и да е доказателства в тази насока не може да се приеме за установено, че същото устно разпореждане е дадено през месец май, а не едва юли месец, когато са предприети и съответните действия за изпълнението му от страна на жалбоподателката, следователно не се установява неизпълнение на същото към посочения в заповедта период. За да се приеме, че е налице неизпълнение на разпореждане до жалбоподателката, следва да е безспорно неговото съдържание, в това число и срок за изпълнение, а също и кога точно е дадено, за да обоснове дисциплинарна отговорност във връзка с него. В гласните си показания пред съда свидетелката Г. сочи, че в края на май наредила на жалбоподателката да се прозвънят правоимащите лица при настаняването, но съдът намира, че по този начин не се установява конкретно разпореждане, адресирано до жалбоподателката, как и кога да бъде

изпълнено, въз основа неизпълнение на което да се ангажира дисциплинарната отговорност на държавния служител за неизпълнение на задължения на длъжностната характеристика.

На следващо място в заповедта е посочено, че за времето от 10.05.2019 г. до 11.07.2019 г. в [населено място], след като е уведомена /с електронно писмо от 14.03.2019 г. от началника на отдел АОКА/ за липсата на предоставен достъп до регистъра на НБД „Население“ за постоянен и настоящ адрес, в качеството си на началник отдел ПДСЧ, не е разпоредила на служителите в отдела да предприемат действия по уведомяване на заинтересованите лица да предоставят удостоверения за настоящ адрес в местата за настаняване, с оглед доказване на статута „член на семейството“ по смисъла на § 1, т.1 от Наредбата, което довело до заплащане на по – висока цена с 324,60 лв. при настаняване на едно от лицата по резервация № [ЕГН] в хотел С.. С посоченото в заповедта електронно писмо от 14.03.2019 г. /л.103/ на В. М. е изпратено копие от Заповед ДАЕУ – 1373 от 31.01.2019 г., с която на ИА ВКВПД е предоставен реален достъп до данни от изброени в заповедта регистри и справки. Същата не съдържа отказ за предоставяне на достъп до регистъра на НБД „Население“ и няма как да се приеме, че с изпращането на копие от тази заповед на 14.03.2019 г. жалбоподателката е уведомена за липсата на предоставен достъп до регистъра на НБД „Население“ и съответно за задължение да разпореди на служителите от отдела да предприемат съответните действия.

Едва след възникналата на 11.07.2019 г. ситуация в хотел С. М. Е. – началник отдел АОКА, изпратила до жалбоподателката електронно съобщение от 11.07.2019 г. /л.94/ с копие от писмото на МРРБ ГД ГРАО, с което е отказано предоставянето на ИА ВКВПД на лични данни от регистъра на населението – НБД „Население“.

В случая липсват преки доказателства, които да сочат, че В. В. М. – началник отдел ПДСЧ не е изпълнила служебните си задължения и не е изпълнила устно разпореждане на главния директор на ГД ВПДВК за времето от 10.05.2019 г. до 11.07.2019 г.. Тежестта да установи и докаже дисциплинарното обвинение е на наказващия административен орган /чл. 170, ал. 1 АПК/.

Съдът приема, че дисциплинарното обвинение не е доказано по несъмнен начин от страна на ответника, поради което оспорената Заповед № 1123 от 11.09.2019 г. на изпълнителния директор на ИА ВКВПД, с която на В. В. М. на основание чл.90, ал.1, т.1 от ЗДСл вр. чл.89, ал.2, т.1 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Предвид изхода на спора, претендираните разноски за процесуално представителство и обстоятелството, че жалбоподателката е заплатила адвокатско възнаграждение в размер на 550 лв., то следва да ѝ се присъди в претендирания в списъка размер от 500 лв., като съдът не намери размерът му за прекомерен.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 1123/11.09.2019г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело“, с която на В. В. М. е наложено дисциплинарно наказание “забележка”.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно – почивно дело“ да заплати на В. В. М. разноски по делото в размер на 500 лв.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 124, ал.1, изр.2 от ЗДСл.

СЪДИЯ: